

under Udvalgets Arbejde, har været af den Beskaffenhed, at man saa vidt muligt har bestræbt sig for ikke at komme til at foreslaa meget indgribende Ændringer, som kunde berede Lovforslagernes Gennemførelse Vanskeligheder.

Til 3die Behandling have vi optaget enkelte Ændringsforslag. De ere alle sammen betingede af Udtalelser som fremkom under Skattelovens 2den Behandling her i dette Ting. Der var jo fremsat adskillige Forslag fra enkelte Medlemmer, Forslag som i Udvalget havde mødt nogen Sympati, men som Udvalget eller dets Flertal ikke havde optaget, fordi man ikke vidste, om disse Forslag kunde møde nogen almindelig Sympati enten i Tinget eller hos de respektive Ministre. Ved Behandlingen fremkom der imidlertid Udtalelser, baade fra Ministrene og fra mange Sider her i denne Sal, som tydede paa, at man kunde ønske optaget enkelte af disse Bestemmelser, som vare foreslaaede. Udvalget har saa taget Sigte paa at formulere disse saaledes, at de kunne passes ind i Lovforslaget, og det er min Opfattelse, at de Ændringsforslag, som Udvalget eller Udvalgets Flertal nu stiller til 3die Behandling, alle sammen ere Forbedringer af Lovforslaget uden at være i nogen betydelig Grad indgribende.

Efter disse korte almindelige Betragtninger skal jeg saa gaa over til at motivere de stillede Ændringsforslag. Jeg vil da begynde med at sige, at uagtet der paa Ændringsforslagslisten til Lovforslaget om Indkomst- og Formueskatten er opført 11 Ændringsforslag, er der dog kun eet af disse, der er af nogen større Betydning, nemlig Ændringsforslaget under Nr. 1 til Paragraf 2. Til dette knytter sig Ændringsforslagene under Nr. 2, 3, 7, 8, 9 og 10, der ere rene redaktionelle Ændringer, som det vil være overflødig nærmere at komme ind paa at omtale. Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 2, som er stillet af den højtærede Finansminister og tiltraadt af Udvalgets Flertal, gaar ud paa at fritage indenlandske Aktieselskaber for den Dobbeltbeskatning, som de vilde komme ind under, hvis Lovforslagets Tekst var bleven bibeholdt. Der er ofte blevet fremsat den Betragtning, at det er urimeligt, at sætte indenlandske Aktieselskaber i Skat til Staten, naar man først beskattede disse Selskabers enkelte Medlemmer som Personer, og endelig beskattede dem som Selskaber til baade Stat og Kommune. Udvalgets Flertal har da ment at burde imødekomme disse Øn-

sker der formentlig ere retfærdige og foreslaar derfor at springe Mellemløbet over og altsaa lade disse Selskaber slippe fri for den Indkomstskat, som de skulle svare til Staten. Disse Tanker bleve fremsatte under 2den Behandling her i dette Ting og Ministeren sluttede sig dertil. Sagen blev taget op til Drøftelse i Udvalget, og Udvalget har altsaa tiltraadt det Forslag, som den højtærede Finansminister har fremsat i saa Henseende.

Der kan muligvis fremkomme den Indvending, at naar Lovforslaget fastslaar, at de omtalte Selskaber skulde have Lov til forud at fradrage det fulde Renteudbytte, vare de i Virkeligheden ikke saa ilde stedte, selv om de skulde svare Skat baade gennem deres Medlemmer som enkelte Personer og som Selskab saavel til Stat som til Kommune. Men der er dog et Forhold, som jeg her vil gøre opmærksom paa, og det er dette, at her i vort Land og under vore smaa Forhold er der ikke i ret mange Tilfælde Tale om Dannelsen af store Millionforetagender. Det er i alt Fald kun i enkelte Tilfælde, at store Kapitaler slaa sig sammen og knuse de Konkurrenter, der komme til at strejfe ind paa det samme Erhvervsomraade. Derimod er Forholdet her hjemme i de allerfleste Tilfælde det, at det er de smaa Kapitaler, som slutte sig sammen og derigennem søge at opnaa en større Virkekraft, end hvis den lille Kapital maatte virke spredt og enkelt. Dertil kommer ogsaa en anden Side af Sagen, og det er den, at i Lovforslaget var der jo ikke foreslaaet gennemført en virkelig rationel Beskatning af Aktieselskaber. Der var adskillige Undtagelser. Saaledes vare Sparekasser, Kreditkasser osv., der jo meget ofte ere dannede som Aktieselskaber, undtagne. Naar saaledes enkelte vare undtagne fra Beskatningen, kunde dette konsekvent lede Tanken hen paa at undtage dem alle.

Hvor stor den finansielle Betydning af dette Ændringsforslag bliver, er det vanskeligt at have nogen begrundet Mening om. Jeg er imidlertid tilbøjelig til at antage, at den ikke vil være overdreven, og det forekommer mig ogsaa, at den højtærede Finansminister ved 2den Behandling udtalte, at det ogsaa var hans Opfattelse, at en saadan Ændring ikke vilde bevirke en synderlig Nedgang i de Indtægter, man havde beregnet for Statskassen af Selskabsbeskatningen.

Men medens man saaledes har foreslaaet at lade de indenlandske Selskaber slippe fri for Skat til Staten, har man ikke